

ΥΠΟΥΡΓΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ: 21378/4372/76

Περί κηρύξεως εκτελεστής της υπ' αριθ. 10/76 απόφασης του ΔΔΔΔ Αθηνών «περί αυξήσεως των γενικών κατωτάτων ορίων μισθών και ημερομισθίων και ρυθμίσεως ετέρων τινών γενικών ορών αμοιβής των μισθωτών της χώρας».
(ΦΕΚ 671/Β/20-05-76)

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΕΩΣ

Έχοντας υπ' όψει:

Τας διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 20 του Ν. 3239/55 ως ετροποποιήθησαν, δια των Ν.Δ. 3755/57, 186/69 και 73/74, αποφασίζομεν:

Κηρύσσομεν εκτελεστήν την εν θέματι υπ' αριθ. 10/76 απόφασιν του ΔΔΔΔ Αθηνών, εκδοθείσαν εις επίλυσιν διενέξεως μεταξύ αφ' ενός των: 1) Συνδέσμου Ελλήνων Βιομηχάνων, 2) Γενικής Συνομοσπονδίας Επαγγελματιών και Βιοτεχνών Ελλάδος, και 3) Εμπορικών Συλλόγων Αθηνών - Πειραιώς - Θεσ/νίκης και αφ' ετέρου της Γενικής Συνομοσπονδίας Εργατών Ελλάδος και ης το διατακτικόν έχει ως ακολούθως:

«1. Τα γενικά κατώτατα όρια των βασικών ημερομισθίων και των μηνιαίων μισθών (ημερομίσθια και μισθοί ασφαλείας) των παρ' οιωδήποτε εργοδότη, δυνάμει σχέσεως εργασίας ιδιωτικού δικαίου απασχολουμένων εργατοτεχνιτών και υπαλλήλων καθορίζονται από της ισχύος της παρούσης καθ' άπασαν την χώραν, ως ακολούθως:

α) ΕΡΓΑΤΟΤΕΧΝΙΤΩΝ

αα) Μετά την συμπλήρωσιν του 18ου έτους της ηλικίας των, ανεξαρτήτως προϋπηρεσίας ή προκειμένου περί μαθητευομένων μηχανοτεχνιτών του κλάδου της σιδηροβιομηχανίας, μετά την συμπλήρωσιν του 18ου έτους της ηλικίας και ενός τουλάχιστον έτους απασχολήσεως εν τω κλάδω, εις δραχμάς 241, από 13 Φεβρουαρίου 1976 και εις δραχμάς 256 από 1 Ιουλίου 1976.

ββ) Τα ως άνω καθοριζόμενα κατώτατα όρια ημερομισθίων (ημερομίσθια ασφαλείας) και υπό τας αυτάς προϋποθέσεις ηλικίας, αποτελούν κατώτατα όρια και δια τους υπό την ιδιότητα του εργατοτεχνίτου, απασχολουμένους εις σταθερόν εργοδότην και αμειβόμενους κατά μονάδα εργασίας ή επί ποσοστοίς ή κατ' άλλον σύστημα αμοιβής, υποχρεουμένου του οικείου εργοδότη όπως συμπληροί ταύτα κατά το τυχόν ελλείπον ποσόν. Εν προκειμένω οι σχετικοί λογαριασμοί εκκαθαρίζονται κατά τρίμηνον, με βάσιν το πραγματοποιηθέν μέσον ημερομίσθιον κατά την διάρκειαν του τριμήνου, εξαιρέσει της περιπτώσεως λύσεως της σχέσεως εργασίας, καθ' οιονδήποτε τρόπον, οπότε η εκκαθάρισις πραγματοποιείται κατ' αυτήν.

β) ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

αα) Δια τους άγοντας το 15ον ή 16ον έτος της ηλικίας, ασχέτως προϋπηρεσίας εις δραχμάς 3.575 από 13 Φεβρουαρίου 1976 και εις δραχμάς 3.802 από 1 Ιουλίου 1976.

ββ) Δια τους άγοντας το 17ον, 18ον ή 19ον έτος της ηλικίας, εις δραχμάς 4.290 από 13 Φεβρουαρίου 1976 και εις δραχμάς 4.563 από 1 Ιουλίου 1976

γγ) Μετά την συμπλήρωσιν του 19ου έτους της ηλικίας, εις δραχμάς 5.005 από 13 Φεβρουαρίου 1976 και εις δραχμάς 5.323 από 1 Ιουλίου 1976.

δδ) Υπάλληλοι επί σχέσει εργασίας ιδιωτικού δικαίου μη υπαγόμενοι εις ετέραν ειδικωτέραν συλλογικήν σύμβασιν εργασίας ή απόφασιν Διαιτησίας δικαιούνται δι' έκαστην τριετιαν υπηρεσίας ή προϋπηρεσίας, διανυθείσης μετά την συμπλήρωσιν του 19ου έτους της ηλικίας των, προσαυξήσεως εκ ποσοστού 10 %, επί του ως άνω κατωτάτου ορίου βασικού μισθού (μισθού ασφαλείας) και μέχρι συμπληρώσεως τριών (3) τριετιών, ήτοι εν συνόλω ποσοστού 30 %.

Ως προϋπηρεσία δια την εφαρμογήν της παρούσης, λαμβάνεται υπ' όψει η διανυθείσα τοιαύτη παρ' οιωδήποτε εργοδότη, εις θέσιν και ειδικότητα παρεμφερή και ανάλογον της ήδη κατεχομένης.

Η προϋπηρεσία λαμβάνεται υπ' όψιν από της υποβολής των αποδεικτικών ταύτης πιστοποιητικών.

εε) Τα υπό της παρούσης καθοριζόμενα κατώτατα όρια μισθών (μισθοί ασφαλείας), υπό τας

ως άνω προϋποθέσεις ηλικίας, αποτελούν κατώτατα όρια και δια τους εκ των υπαλλήλων απασχολομένους εις σταθερόν εργοδότην και αμειβομένους κατά μονάδα εργασίας ή επί ποσοστοίς ή κατ' άλλον σύστημα αμοιβής, υποχρεομένου του οικείου εργοδότη όπως συμπληροί ταύτα κατά το τυχόν ελλείπον ποσόν.

2. Επίδομα γάμου:

α) Εις τους μισθωτούς, ανεξαρτήτως φύλου, συνεστώτος του γάμου χορηγείται επίδομα γάμου εκ 5 %, υπό την προϋπόθεσιν ότι ο έτερος των συζύγων δεν ασκεί βιοποριστικόν επάγγελμα ή δεν συνταξιοδοτείται.

β) Το επίδομα γάμου υπολογίζεται επί του κατωτάτου ορίου του βασικού μισθού ή βασικού ημερομισθίου, του οριζόμενου υπό της εκάστοτε εν ισχύ οικείας συλλογικής συμβάσεως, αποφάσεως διαιτησίας ή άλλης διατάξεως και δεν συμψηφίζεται προς τας τυχόν υπερτέρας των κατωτάτων ορίων πράγματι καταβαλλομένας αποδοχάς. Συμψηφίζεται όμως εις τούτο το τυχόν καταβαλλόμενον επίδομα γάμου ή συζύγων.

γ) Ο γάμος, ως και η συνδρομή της κατά την υπό παράγραφον α' προϋποθέσεως, αποδεικνύεται δια δηλώσεως του μισθωτού κατά τον τύπον του Ν.Δ. 105/69, κατατιθεμένης εις τον εργοδότην, κατά την πρόσληψιν ή συνεστώτος του γάμου. Ο εργοδότης δικαιούται προς επιβεβαίωσιν της διαρκούς συνδρομής της προϋποθέσεως της υποπαραγράφου α' να αξιολογήσῃ καθ' έκαστον ημερολογιακόν έτος την βολήν της κατά τα ανωτέρω δηλώσεως.

δ) Συλλογικαί συμβάσεις εργασίας, αποφάσεις διαιτησίας ή άλλαι διατάξεις προβλέπουσαι την χορήγησιν επιδόματος γάμου, εις ποσοστόν ή πάγιον ποσόν, δεν τίγονται δια της παρούσης, εξακολουθούσαι να ισχύουν και να διέπουν τα της παροχής του επιδόματος τούτου, εφ' όσον:

αα) προβλέπουν την παροχήν τούτου εις τους μισθωτούς αμφοτέρων των φύλων και

ββ) το βάσει αυτών οφειλόμενον ποσόν επιδόματος γάμου είναι υπέρτερον του βάσει της παρούσης διαμορφουμένου.

3. Διατηρούνται εν ισχύ, κατά τα ειδικότερον εκ αυταίς οριζόμενα, αι διατάξεις της από 26.2.1975 Εθνικής Γενικής Συλλογικής Συμβάσεως Εργασίας, περί της εφαρμογής των αρχών ίσης αμοιβής αρρένων και θηλέων, αυξήσεως των ημερών αδείας αναπαύσεως των εργατών και καθιερώσεως 45ώρου εβδομαδιαίας εργασίας των μισθωτών (ΦΕΚ 276 τ. Β' της 4.3.1975).

Ωσαύτως διατηρούνται εν ισχύ:

α) αι μη αντικείμεναι εις την παρούσαν ως και εις την προρρηθείσαν Εθνικήν Γενικήν Συλλογικήν Σύμβασιν Εργασίας διατάξεις των από 26.2.1975 Εθνικών Γενικών Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας,

αα) «περί Αναπροσαρμογής των κατωτάτων ορίων μισθών Ιδιωτικών υπαλλήλων» (ΦΕΚ 276 τ.Β' 4.3.1975), και

ββ) «περί Αναπροσαρμογής των γενικών κατωτάτων ορίων ημερομισθίων εργατοτεχνιτών, εργατοτεχνιτριών και μαθητευομένων» (ΦΕΚ 276 τ. Β' της 4.3.1975), και

β) αι διατάξεις της από 14.2.1961 συμπληρωματικής Εθνικής Γενικής Συλλογικής Συμβάσεως Εργασίας (ΦΕΚ 75/Β/της 6.3.1961).

4. Τυχόν ανώτεροι, των δια της παρούσης καθοριζόμενων, μηνιαίοι μισθοί ή ημερομίσθια, προβλεπόμενοι εκ νόμων, διαταγμάτων, Υπουργικών αποφάσεων συλλογικών συμβάσεων, αποφάσεων διαιτησίας, εσωτερικών κανονισμών, εθίμων ή των ατομικών συμβάσεων εργασίας, δεν τίγονται υπό των διατάξεων της παρούσης.

5. Η ισχύς της παρούσης, υπό τας ανωτέρω διακρίσεις, άρχεται από της 13ης Φεβρουαρίου 1976.

Η παρούσα δημοσιευθήτω δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως.

Εν Αθήναις τη 17 Μαΐου 1976

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΑΣΚΑΡΗΣ